

Ha ! Ha! Nghĩa ôi là Nghĩa , đọc bài thơ của bạn tớ khoái muốn chết ! Bạn hỏi xuân hử ??? À mà bạn ví với ngọn đèn thì tôi lại nghĩ đến " hồi quang " . Nhưng chắc không phải là " Hồi Quang Phản Trắc " rồi !!! Ha ! Ha ! Ha !

Tôi xin đáp lại hai bài thơ :

MỘNG CÔ

*Mộng Cô vẫy gọi , có ta liền
Dù dưới hang sâu lạnh tối đen
Tình đến bất ngờ , ôi nồng cháy
Tan băng rã giá rục hồng tim
Mộng cô ơi hồi , ta khờ khạo
Còn óc làm thơ , vẫn tặng em
Ai đợi thời gian bên sông vắng
Rèm châu mờ nhạt biết đâu tìm*

GAİ BÔNG HÔNG

*Bông hồng vô ý vương gai đâm
Tuy chẳng đau nhiều lại tủi thâm
Thắm mãi từ từ theo năm tháng
Khôn đem gột bỏ hồi tri âm
Niềm riêng canh cánh phai rồi thắm
Trưởng sóng êm rồi lại lũ dâng
Ta thét bên trời ơi người hồi
Gai này để lại vết dao đâm*

Chân Diện Mục

%%%%%%%%%

*Cám ơn anh VHN và anh CDM đã cho thưởng thức những vần thơ
đậm tình. Thân gửi lại bài thơ*

MUỘN MÀNG

*Gặp em một thoáng tình cờ
Như trong tiền kiếp đợi chờ từ lâu
Áo vàng lồng lộng sắc màu
Nhuộm hồn tôi má đỏ au xuân tình
Dốc đời bao độ chông chênh
Làm sao ngược lại tuổi xanh xa vời
Lạ chưa tìm đập bồi hồi
Làn môi cố nén bao lời tình say
Xế chiều chân bước đưa ngày
Chắt chiu từng phút từng giây mơ màng
Nhẹ làn tóc xõa vai ngoan
Hương bay qua lối địa đàng ngất ngây
Đóa hồng đẹp nhọn sắc gai
Chạm bàn tay nhói tê hoài đê mê
Trái tim thấp thỏm câu thề
Trăm năm ảo mộng lối về gió trắng
Trong đuôi ánh mắt lá rặm
Xin em cho một chỗ nằm tương tư*

Trầm Vân